

[Asger Jensen.]

Jeg har bare eet ønske: at man af praktiske grunde vil lade kommuner, der i fællesskab driver en ungdomskostskole, selv vælge et nævn, som kan føre de pædagogiske tilsyn med kostskolerne og sortere direkte under undervisningsministeriet, da det utvivlsomt vil være den mest praktiske ordning. Jeg synes også, det er rimeligt, at brevskoler kommer under offentlig kontrol, og at der, hvor disse skoler virker tilfredsstillende, kan ydes støtte til dem på linie med andre skolers tilskud.

Jeg skal ikke komme ind på flere enkeltheder i lovforslaget. Jeg har fremsat nogle enkelte bemærkninger om fritidsforanstaltninger, og det må her være nødvendigt at drage omsorg for, at ungdomsarbejdet ikke ender med at blive stats- og kommunalforetagender.

Jeg skal med disse bemærkninger på det konservative folkepartis vegne anbefale forslaget til en velvillig, men grundig behandling i det høje ting.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det var en meget kølig modtagelse, lovforslaget får hos den højtærede undervisningsministers egne partier. Hvis ikke andre er mere forstående overfor ministerens forslag, har han ikke meget håb om at få noget ud af det. Jeg forstod, at ministeren dog indtil videre selv stod inde for forslaget; det er dog fremsat af regeringen, og det må formentlig være meningen, at regeringen ønsker det gennemført. Det kan vel derfor ikke være nogen fornærmelse mod regeringen, at jeg anbefaler det forslag, som regeringen her har fremsat.

Forøvrigt har partierne haft repræsentanter i kommissionen, som har drøftet disse ting i flere år. Jeg har nok lagt mærke til, at nogle er forsvundet ud af billedet her ved behandlingen af forslaget, men det kan vel ikke forandre billedet helt. Jeg lagde også mærke til, at den nye konservative repræsentant var yderst betænkelig ved de bestemmelser, der oprindeligt var sat ind i § 3 i kommissionens betænkning, og som ministeren har taget ud. Såvidt jeg husker, var de konservatives repræsentant i kommissionen en af de ivrigste for at få disse bestemmelser sat ind, men det skal jeg ikke hæfte mig ved. Jeg vil altså indtil videre regne med, at ministeren, endnu i hvert fald, står inde for forslaget, og at der derfor kan

være grund til for os andre at hjælpe ham med at få det gennemført.

Jeg tror heller ingenlunde, det er for tidligt, at rigsdagen overvejer, hvordan både undervisningen og den praktiske uddannelse skal tilrettelægges den dag, da de meget talrige årgange er ude over den undervisningspligtige alder og skal finde en plads i samfundslivet. Jeg må ærlig talt sige, at det overrasker mig, at de to repræsentanter for venstre og de konservative har taget så køligt på spørgsmålet om at få tilrettelagt et bedre grundlag for undervisningen af dansk ungdom. Jeg synes ikke, det helt svarer til, hvad tiden kræver. Det minder mig lidt for meget om, at de to partier kun har eet formål: at holde igen overfor en udvikling, som dog har vist sig at betyde noget i vort land, og som de foreliggende forslag nu søger yderligere at underbygge.

I ungdomskommissionens betænkning, altså ikke ungdomsskolekommissionens, men den store ungdomskommissionens betænkning, foreligger mange værdifulde oplysninger, som jeg tror kan danne et grundlag for de overvejelser, der meget snart må tages op med fremtiden for øje. Ungdomsskolekommissionen, hvis betænkning det foreliggende forslag bygger på, havde fået den opgave at revidere og udbygge den lovgivning, vi har, og som omfatter det frie folkelige oplysningsarbejde og undervisningen for den del af dansk ungdom, der ikke går eksamensvejen eller får en egentlig faguddannelse. Det kan dog med rette siges, at der ikke hidtil er vist den del af dansk ungdom, der ikke gik eksamensvejen, særlig stor opmærksomhed. I overvejende grad har interessen for ungdommens undervisning samlet sig om eksamensskolen, og man har ikke i tilstrækkelig grad været opmærksom på, hvor nødvendigt det var at foretage sig noget, der kan videreføre, hvad der i børneskolen er sat i gang for de unge, der gik ud i det praktiske erhvervsliv, og det er dog langt de fleste. Det er dog meget u hensigtsmæssigt, at man ofrer så mange kræfter og så mange penge på børnenes undervisning, til de er 14 år, og derefter stort set lader dem skøtte sig selv.

Jeg anser det ikke for fornuftigt, at børnene efter 14 års alderen kun skal gå i skole. Jeg mener, at opøvelsen i og tilvænnningen til det praktiske arbejde har sin absolutte ret til at få en fremtrædende plads i børne-